

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **L. P., a.s.**, so sídlom P. X., B., IČO: X., zastúpeného advokátom **JUDr. Jaroslavom Fridrichom**, Advokátska kancelária, P. O. BOX 171, Bratislava, proti žalovanému: **Krajský súd Košice**, Štúrova 29, Košice, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o odmietnutí žiadosti o sprístupnenie informácií, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, č. k. 6S/19767/2010-20 zo dňa 16. decembra 2010, v spojení s opravným uznesením, č. k. 6S/19767/2010-23 zo dňa 28. decembra 2010, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalobcu **o d m i e t a**.

Námietka žalobcu podaná proti postúpeniu veci Krajskému súdu v Bratislave **j e d ô v o d n á**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením zo dňa 16. decembra 2010, č. k. 6S/19767/2010-20 v spojitosti s opravným uznesením zo dňa 28. decembra 2010, č. k. 6S/19767/2010-23, postúpil vec Krajskému súdu v Bratislave ako súdu miestne príslušnému na konanie.

Žalobca proti uvedenému rozhodnutiu krajského súdu v zákonnej lehote podal odvolanie. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie krajského súdu zrušil bez náhrady. Namietal, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) a účastníkovi konania sa ním odňala možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2

písm. a/ O.s.p.). Predovšetkým namietal, že výrok rozhodnutia nie je určitý, keď nie je z neho zrejmé, čo je jeho predmetom, t. j. čo má byť postúpené z dôvodu miestnej nepríslušnosti. Vytýkal krajskému súdu, že svojím rozhodnutím v rozpore s vôľou žalobcu a bez jeho návrhu, či súhlasu zamenil žalovaného, o zámene nevydal procesné uznesenie a svojvoľne sa rozhodol pokračovať v konaní s Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky. Tvrdil, že vecne správne zostavenú žalobu podal na miestne príslušný súd, v ktorej namieta nezákonnosť postupu Krajského súdu v Košiciach.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§§ 212 a nasl. O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1) bez nariadenia pojednávania (§ 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 214 ods. 2) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je prípustné, avšak súčasne posúdiac podanie žalobcu podľa obsahu (§ 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 41 ods. 2) ako námietku účastníka konania podanú proti postúpeniu veci Krajskému súdu v Bratislave, dospel k záveru, že námietka žalobcu podaná proti postúpeniu veci je dôvodná.

Podľa ust. § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa ust. § 246c ods. 1 O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ust. § 250d ods. 2 O.s.p. ak predseda senátu zistí, že súd nie je vecne alebo miestne príslušný, postúpi vec uznesením príslušnému súdu.

Podľa ust. § 202 ods. 3 písm. a/ O.s.p. odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu, ktorým sa upravuje vedenie konania.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu krajského súdu v danej veci zistil, že žalobca žalobou podanou proti žalovanému: Krajský súd v Košiciach, doručenu

Krajskému súdu v Košiciach dňa 01. októbra 2010, žiadal, aby súd zrušil rozhodnutie žalovaného založené zákonnou fikciou podľa ust. § 19 ods. 3 veta druhá Zákona o slobode informácií, ktorým zamietol odvolanie žalobcu podané proti rozhodnutiu žalovaného o odmietnutí poskytnutia informácie požadovanej žiadosťou žalobcu o sprístupnenie informácií zo dňa 08. júna 2010, ktorá bola žalovanému doručená dňa 14. júna 2010 a súčasne žiadal náhradu trov konania.

Krajský súd napadnutým uznesením podľa § 250d ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246a ods. 1 postúpil vec Krajskému súdu v Bratislave ako súdu miestne príslušnému na toto konanie. V poučení rozhodnutia uviedol, že odvolanie je prípustné a možno ho podať v lehote 15 dní odo dňa doručenia uznesenia.

Z právnej úpravy ustanovenej v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku označenej ako správne súdnictvo vyplýva, že opravný prostriedok je prípustný len, ak je to ustanovené v tejto časti (§ 246c ods. 1 veta druhá O.s.p.). V právnej norme § 250d ods. 2 O.s.p. zákonodarca neustanovil, či proti uzneseniu súdu, ktorým rozhodol o postúpení veci vecne alebo miestne príslušnému súdu, je alebo nie je prípustný opravný prostriedok. Výkladom uvedených právnych noriem by bolo možné dospieť k záveru, že pokiaľ zákonodarca v právnej norme § 250d ods. 2 O.s.p. neustanovil právnu úpravu opravného prostriedku proti uzneseniu súdu o postúpení veci, platí fikcia, že proti uzneseniu o postúpení veci podľa uvedeného ustanovenia nie je prípustný opravný prostriedok, keď opravný prostriedok je podľa § 246c ods. 1 veta druhá O.s.p. prípustný len, ak je to ustanovené v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Zákonodarca v právnej norme § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. ustanovil, že pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Vzhľadom k tomu, že v právnej norme § 250d ods. 2 O.s.p. nie je priamo ustanovené, že proti rozhodnutiu súdu o postúpení veci nie je prípustný opravný prostriedok, odvolací súd posudzoval prípustnosť odvolania cez § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. aj podľa právnej úpravy ustanovenej v prvej hlave štvrtej časti Občianskeho súdneho poriadku upravujúcej odvolanie. Rozhodnutie o postúpení veci miestne príslušnému súdu je rozhodnutie o vedení konania. Zákonodarca v právnej norme § 202 ods. 3 písm. a/ O.s.p. ustanovil, že odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu, ktorým sa upravuje vedenie konania. Z uvedeného vyplýva, že proti uzneseniu súdu o postúpení veci podľa § 250d ods. 2 O.s.p.

nie je prípustné odvolanie ani podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 202 ods. 3 písm. a/ O.s.p..

Podľa ust. § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Vzhľadom k vyššie uvedenému, keďže Občiansky súdny poriadok odvolanie proti uzneseniu súdu o postúpení veci podľa § 250d ods. 2 O.s.p. nepripúšťa, odvolací súd odvolanie žalobcu v zmysle ust. § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ odmietol ako neprípustné, a to i napriek nesprávnemu poučeniu krajským súdom o možnosti podať proti nemu odvolanie, nakoľko nesprávne poučenie súdom takéto právo nezakladá.

Odvolací súd v nadväznosti na uvedené poukazuje na to, že postup súdov je v prípade nesúhlasu s postúpením veci, resp. námietok účastníka konania proti postúpeniu veci inému súdu upravený v § 105 ods. 3 O.s.p., podľa ktorej právnej normy v správnom súdnictve je možné postupovať v zmysle § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., keďže právna úprava nesúhlasu s postúpením veci v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku absentuje.

Z obsahu odvolania žalobcu vyplýva, že žalobca zastáva názor, že vecne správne zostavenú žalobu podal na miestne príslušný súd, v ktorej namietal nezákonnosť postupu Krajského súdu v Košiciach. Vytýkal krajskému súdu, že svoje rozhodnutie o postúpení veci Krajskému súdu v Bratislave založil na názore, že žalovaným v danej veci je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky. Takýto postup krajského súdu považoval za svojvoľný v rozpore s jeho vôľou a bez jeho návrhu, či súhlasu, pričom o zámene nevydal procesné uznesenie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že z podania odvolania žalobcu posudzujúc ho podľa jeho obsahu v zmysle ust. § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 41 ods. 2 vyplýva, že žalobca nesúhlasil s postúpením veci Krajskému súdu v Bratislave zastávajúc názor, že žalobu podal na miestne príslušnom súde, z ktorých dôvodov jeho podanie je treba považovať za námietky účastníka konania proti postúpeniu veci podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 105 ods. 3.

V súlade s procesnou zásadou hospodárnosti a účelnosti konania Najvyšší súd

Slovenskej republiky ako súd nadriadený krajskému súdu sa uvedenou námietkou zaoberal napriek tomu, že vec predložil postupujúci súd.

Najvyšší súd Slovenskej republiky posúdiac v rozsahu dôvodov vznesenú námietku žalobcu proti postúpeniu veci, oboznámia sa s predloženým spisovým materiálom krajského súdu, dospel k záveru, že námietka žalobcu podaná proti postúpeniu veci v zákonnej lehote je dôvodná.

Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením o postúpení veci Krajskému súdu v Bratislave rozhodol predčasne. Z obsahu žaloby vyplýva, že žalobca označil ako účastníka konania na strane žalovaného Krajský súd v Košiciach a žiadal, aby súd zrušil rozhodnutie žalovaného založené zákonnou fikciou podľa ust. § 19 ods. 3 veta druhá Zákona o slobode informácií, ktorým zamietol odvolanie žalobcu podané proti rozhodnutiu žalovaného o odmietnutí poskytnutia informácie požadovanej žiadosťou žalobcu o sprístupnenie informácií zo dňa 08. júna 2010, ktorá bola žalovanému doručená dňa 14. júna 2010, súčasne žiadal náhradu trov konania. Pokiaľ krajský súd mal za to, že z obsahu žaloby vyplýva, že na strane žalovaného účastníka konania mal byť označený ako účastník Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, mal vyzvať žalobcu, resp. jeho právneho zástupcu, či trvá na tom, že žalovaným účastníkom je ním označený účastník konania vzhľadom na jeho zistenia. Bez predchádzajúceho postupu nebolo v právomoci súdu zameniť účastníka konania na strane žalovaného, keďže Občiansky súdny poriadok ustanovuje žalobcovi dispozičné právo nielen uplatniť a brániť svoje práva a oprávnené záujmy podaním žaloby na súd, ale z jeho dispozičného práva súčasne vyplýva jeho právo disponovať so žalobou, obsahom ktorého je právo žalobcu meniť svoju žalobu vo všetkých jej náležitostiach, teda aj v časti týkajúcej sa účasti v konaní, ako aj v jej obsahu, či už v zúžení alebo rozšírení jej dôvodov, ako aj právo vziať ju späť. V nadväznosti na uvedené postup súdu, ktorým súd nahrádza vôľu žalobcu ako účastníka konania v práve disponovať s jeho žalobou, je v rozpore s dispozičnou zásadou.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval námietky žalobcu podané proti postúpeniu veci Krajskému súdu v Bratislave v zmysle § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 105 ods. 3 za dôvodné, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

V ďalšom konaní bude povinnosťou krajského súdu postupovať v intenciách názoru

Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ujasniť účastníctvo na strane žalovaného a následne pokračovať v konaní so žalovaným tak, ako ho označí žalobca a vo veci rozhodnúť.

P o u č e n i e : P r o t i t o m u t o u z n e s e n i u n i e j e p r í p u s t n ý o p r a v n ý p r o s t r i e d o k .

V Bratislave 19. januára 2012

JUDr. Eva Babiaková, CSc.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková